

lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 2796/2000 av den 20 december 2000, ska tolkas så att en livsmedelsbeteckning som innehåller geografiska hänvisningar, och som är föremål för en ansökan om registrering som en skyddad ursprungs­beteckning eller en skyddad geografisk beteckning i den mening som avses i förordning nr 2081/92 i dess lydelse enligt förordning nr 2796/2000, inte kan anses vara generisk i avvaktan på att ansökan om registrering eventuellt vidarebefordras till Europeiska gemenskapernas kommission av de nationella myndigheterna. Det kan inte presumeras att en beteckning är generisk, i den mening som avses i förordning nr 2081/92 i dess lydelse enligt förordning nr 2796/2000, innan kommissionen har prövat ansökan om registrering av beteckningen och eventuellt har fattat beslut om att avslå ansökan med motiveringen att den nämnda beteckningen har blivit generisk.

- Artiklarna 3.1 och 13.3 i förordning nr 2081/92 i dess lydelse enligt förordning nr 2796/2000, jämförda med artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG av den 20 mars 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning och presentation av livsmedel samt om reklam för livsmedel, ska tolkas så att en livsmedelsbeteckning som innehåller geografiska hänvisningar, och som inte är registrerad som en skyddad ursprungs­beteckning eller en skyddad geografisk beteckning, lagenligt får användas under förutsättning att varans märkning med denna beteckning inte är vilseledande för en normalt informerad samt skäligen uppmärksam och medveten konsument. Nationella domstolar kan, vid bedömningen av om en viss märkning är vilseledande, beakta längden av den tid under vilken en beteckning har använts. Den omständigheten att en tillverkare eller en återförsäljare eventuellt är i god tro, saknar betydelse i detta avseende.

(¹) EUT C 51, 23.2.2008.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 10 september 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal

(Mål C-457/07) (¹)

(Fördragsbrott — Artiklarna 28 EG och 30 EG — Byggprodukter — Nationellt förfarande för godkännande — Underlåtenhet att beakta godkännandeintyg som utfärdats i andra medlemsstater — Dom varigenom domstolen fastställer fördragsbrott — Underlåtenhet att följa domen — Artikel 228 EG — Föremål för talan — Fastställande under det administrativa förfarandet — Senare utvidgning — Otilletet)

(2009/C 267/20)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: S. Pardo Quintillán och P. Andrade)

Svarande: Republiken Portugal (ombud: L. Inez Fernandes, samt N. Ruiz och C. Farinhas, advogados)

Saken

Fördragsbrott — Artikel 228 EG — Underlåtenhet att följa domstolens dom av den 10 november 2005 i mål C-432/03, kommissionen mot Portugal — Yrkande om att ett löpande vite ska fastställas

Domslut

- Talan ogillas.
- Europeiska gemenskapernas kommission ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 297, 8.12.2007.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 8 september 2009 (begäran om förhandsavgörande från Handelsgericht Wien (Österrike)) — Budějovický Budvar, národní podnik mot Rudolf Ammersin GmbH

(Mål C-478/07) (¹)

(Bilaterala avtal mellan medlemsstater — Skydd i en medlemsstat för en geografisk härkomstbeteckning från en annan medlemsstat — Beteckningen Bud — Bruk av varumärket American Bud — Artiklarna 28 EG och 30 EG — Förordning (EG) nr 510/2006 — Gemenskapsbestämmelser om skydd för geografiska beteckningar och ursprungs­beteckningar — Republiken Tjeckiens anslutning — Övergångsåtgärder — Förordning (EG) nr 918/2004 — Gemenskapsbestämmelsernas tillämpningsområde — Uttömmande karaktär)

(2009/C 267/21)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Handelsgericht Wien

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Budějovický Budvar, národní podnik

Svarande: Rudolf Ammersin GmbH

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Handelsgericht Wien — Tolkning av artiklarna 28 EG och 30 EG, av kommissionens förordning (EG) nr 918/2004 av den 29 april 2004 om övergångsbestämmelser om skydd för geografiska beteckningar och ursprungs­beteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel

med anledning av Tjeckiens, Estlands, Cyperns, Lettlands, Litauens, Ungerns, Maltas, Polens, Sloveniens och Slovakiens anslutning (EUT L 163, s. 88) och av rådets förordning (EG) nr 510/2006 av den 20 mars 2006 om skydd av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EUT L 93, s. 12) — Beteckning som varken anger en region eller en plats i ursprungsstaten och som skyddas i den medlemsstaten som kvalificerad geografisk beteckning och även åtnjuter varumärkesskydd — Villkor, formulerade i domstolens dom av den 18 november 2003 i mål C-216/01, Budějovický Budvar, för att absolut skydd för en sådan beteckning som geografisk beteckning kan anses vara förenligt med artikel 28 EG — Inverkan på upprätthållandet av det föreliggande nationella skyddet för en sådan beteckning och av det skydd som medges i en annan medlemsstat enligt ett bilateralt avtal av att en sådan beteckning inte har registrerats på gemenskapsnivå

Domslut

1. Det följer av punkt 101 i dom av den 18 november 2003 i mål C-216/01, Budějovický Budvar,

— att det, för att avgöra huruvida en beteckning såsom den i fråga i det nationella målet kan anses utgöra en enkel och indirekt härkomstbeteckning vars skydd enligt de ifrågavarande bilaterala avtalen kan vara motiverat enligt artikel 30 EG, ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva huruvida denna beteckning, enligt sakomständigheterna och den rådande uppfattningen i Tjeckien, även om den inte i sig utgör ett geografiskt namn åtminstone är ägnad att informera konsumenterna om att produkter med denna beteckning härrör från en region eller en ort i den medlemsstaten,

— att den hänskjutande domstolen vidare måste kontrollera, även med hänsyn till sakomständigheterna och den rådande uppfattningen i Tjeckien, att beteckningen i fråga i det nationella målet, såsom anges i punkt 99 i nämnda dom, inte blivit generisk i den medlemsstaten vid tidpunkten för de ifrågavarande bilaterala avtalens ikraftträdande eller därefter; Europeiska gemenskapernas domstol har nämligen redan i punkterna 99 och 100 i samma dom slagit fast att syftet med det skydd som infördes genom dessa avtal omfattas av skyddet för industriell och kommersiell äganderätt i den mening som avses i artikel 30 EG,

— att det, då det fullständigt saknas gemenskapsrättsliga bestämmelser på området, ankommer på den hänskjutande domstolen att i enlighet med nationell rätt avgöra om det ska göras en enkät ägnad att klarlägga sakomständigheterna och den rådande uppfattningen i Tjeckien, för att avgöra huruvida beteckningen Bud i det nationella målet kan klassificeras som en enkel och indirekt geografisk härkomstbeteckning och kontrollera att denna inte blivit generisk i den medlemsstaten. Den hänskjutande domstolen har också att enligt nationell rätt avgöra, ifall den finner det nödvändigt att göra en sådan enkät, hur stor procentandel av konsumenterna som därvid kan anses vara tillräckligt betydande, och

— att artikel 30 EG inte innebär något konkret krav beträffande kvaliteten och varaktigheten av bruket av en beteckning i ursprungsmedlemsstaten för att skyddet av denna ska vara motiverat enligt denna artikel. Frågan huruvida ett sådant krav föreligger i det nationella målet måste besvaras av den hänskjutande domstolen utifrån tillämplig nationell rätt, särskilt bestämmelserna om skydd i de ifrågavarande bilaterala avtalen.

2. Gemenskapsbestämmelserna om skydd i rådets förordning (EG) nr 510/2006 av den 20 mars 2006 om skydd av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel har en uttömmande karaktär, och förordningen utgör därför hinder mot tillämpning av bestämmelser i avtal mellan två medlemsstater, såsom de ifrågavarande bilaterala avtalen, som ger en beteckning som enligt en medlemsstats nationella rätt erkänns som ursprungsbeteckning skydd i en annan medlemsstat, där detta skydd faktiskt åberopas trots att ursprungsbeteckningen i fråga inte blivit föremål för någon ansökan om registrering i enlighet med nämnda förordning.

(¹) EUT C 22, 26.1.2008.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 17 september 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Koninklijke FrieslandCampina NV, tidigare Koninklijke Friesland Foods NV, tidigare Friesland Coberco Dairy Foods Holding NV

(Mål C-519/07 P) (¹)

(Överklagande — Statligt stöd — Skattemässig stödordning som genomförts av Konungariket Nederländerna till förmån för internationell finansieringsverksamhet — Beslut nr 2003/515/EG — Oförenlighet med den gemensamma marknaden — Övergångsbestämmelse — Upptagande till sakprövning — Talerätt — Berättigat intresse av att få saken prövad — Principen om skydd för berättigade förväntningar — Principen om likabehandling)

(2009/C 267/22)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Klagande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: H. van Vliet och S. Noë)

Övrig part i målet: Koninklijke FrieslandCampina NV, tidigare Koninklijke Friesland Foods NV, tidigare Friesland Coberco Dairy Foods Holding NV (ombud: E. Pijnacker Hordijk och W. Geursen, advocaten)